Nr 1814

av herr Gustafson i Göteborg m. fl.
i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 111 angående regional utveckling och hushållning med mark och vatten.

Göteborgs andel av arbetslösheten i riket ökade från 3,3 % 1965 till 5,5 % 1971. Göteborg hade under 1971 i absoluta tal ett större genomsnittsantal arbetslösa än Stockholm medan förhållandet 1965 endast var drygt hälften av Stockholms antal arbetslösa.

På grund av yrkes- och branschstrukturen i Göteborg har arbetslösheten bland kvinnor ökat i snabbare takt än bland män. Därtill kommer att förvärvsintensiteten bland kvinnor är avsevärt lägre i Göteborg än i Malmö och Stockholm. Som belysning av detta förhållande kan nämnas ett av Göteborgs stadskontor anfört räkneexempel som visar att ytterligare 10 000 kvinnor skulle varit sysselsatta i Storgöteborg om yrkesstrukturen år 1965 varit densamma som i Malmö-Lundregionen.

Dessa fakta visar att arbetslösheten i Göteborgsregionen inte endast är konjunkturbetingad utan i stor utsträckning strukturellt avhängig.

Länsstyrelsen i Göteborgs och Bohus län anförde beträffande Länsplan 70 bl. a.: "Göteborgs näringsliv och arbetsmarknad kännetecknas av en djupgående strukturell obalans. Medan den tunga verkstadsindustrin är starkt utvecklad i Göteborg och arbetsmarknaden på denna sektor tidvis kännetecknas av överhettning, är den lätta industrin och servicesektorn proportionsvis underdimensionerade. Detta medför en stor undersysselsättning för bl. a. kvinnlig arbetskraft och för lättare industri lämpad manlig arbetskraft."

Utvecklingen under 1972 har från arbetsmarknadssynpunkt varit ogynnsam för Göteborg.

Antalet arbetslösa har varje månad under april–september varit högre 1972 än motsvarande tid 1971. Mer än 1/3 av totala antalet arbetslösa i september 1972 utgörs av kvinnor mot endast drygt 1/4 i april 1971.

Platsutbudet under tiden april–september ligger genomsnittligt 10 % lägre än motsvarande tid föregående år.

Antalet arbetslösa tjänstemän med arbetslöshetsförsäkring har fördubblats sedan april 1971.

Antalet arbetslösa som ej är arbetslöshetsförsäkrade har ökat från 500 i april 1971 till 1 350 i september 1972. Större delen av dessa består av kvinnor och ungdom.

Ovanstående fakta är hämtade ur länsarbetsnämndens rapport till arbetsmarknadsstyrelsen daterad 72.10.02. Sedan denna uppgjordes har t. ex. SKF meddelat att bortåt 1 000 arbetstillfällen, varav ca 250 för tjänstemän, kommer att bortfalla under 1973.

Koncentrationen på tung verkstadsindustri i Göteborgsregionen har medfört en underdimensionering av lättare industri och serviceverksamhet, och betydande strukturarbetslöshet förekommer i regionen av denna anledning. Situationen har förvärrats, som framgår av ovan anförda siffror och av de friställningar som bebådats.

Det är angeläget att en sådan regionalpolitik förs att det ges förutsättningar för en positiv befolknings- och näringslivsutveckling i alla delar av landet. Detta måste också innebära att Göteborgsregionen får sådant tillskott av lättare industri och serviceverksamhet att den inte i framtiden kommer att kännetecknas av en djupgående strukturell obalans med permanent arbetslöshet som följd.

Under hänvisning till det anförda anhåller vi

att riksdagen hos Kungl. Maj:t hemställer att behovet att tillföra Göteborgsregionen lättare industri och serviceverksamhet för att motverka strukturarbetslöshet beaktas i den allmänna regionalpolitikens strävan att skapa näringspolitisk balans i alla delar av landet.

Stockholm den 16 november 1972

SVEN GUSTAFSON (fp)
i Göteborg

INGEGÄRD FRÆNKEL (fp)

BJÖRN MOLIN (fp)

THORVALD KÄLLSTAD (fp)

NILS HÖRBERG (fp)

BIRGER MÖLLER (fp)
i Göteborg